

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 102.

Trettende Session.

29de Møde.

Mandagen den 11te November Kl. 1.

(Fortsat.)

Brogh (fortsat): Jeg skal, siger jeg, slutte mig til Lovforslaget og ikke modsætte mig det, end ikke af de Grunde, som den ærede foregaaende Taler anførte; men jeg skal gjøre en meget væsentlig og ufravigelig Betingelse for at give et Lovforslag som det foreliggende min Stemme, og det er den, at det ikke skal være en Sag alene mellem Præsten og Præsten. Nei, denne Ret for en Præst til at gaae over til en anden Præsts Kirke og bruge den, tilbeels for Folk af bennes Menighed, der have sluttet sig til den anden Præst, det skal være en Sag, der i alle enkelte Tilfælde skal gaae igjennem Biskoppen. Det er min Overbeviisning, at den rigtige Maade at ordne Sagen paa er den, at der skeer Anmeldelse til Biskoppen om, at en Præst saaledes ønsker at bruge en anden Præsts Kirke til kirkelige Handlinger. Og hvorfor ønsker jeg det, hvorfor gjør jeg det til en Betingelse? Fordi det for det Første maa være aldeles umuligt, at der kan forekomme nogenomhelst Rivning, ja end ikke nogenomhelst Forhandling mellem de to Præster angaaende Kirkens Brug. Naar saaledes den ene Præst skal bruge den Andens Kirke, maa det i Virkeligheden fra Først til Sidst betragtes som noget Livet, som den Ene ikke skal bede den Anden om, Noget, som den Ene ikke skal fordrø af den Anden; det maa gaae aldeles fredeligt og bestemt af, og det kan kun gaae saaledes, naar Biskoppen faaer en Meddelelse

om, at denne Frihed ønskes benyttet, og derefter giver vedkommende Præst Underretning derom. Der er en anden meget vigtig Betragtning, som leder mig til at gjøre denne Indskrænkning, og det er, at Biskoppen bør være fuldkommen Medvider i og Controlleur med, hvorledes disse Forhold stille sig i det ham undergivne Stift; en Biskop bør vide, om der meget ofte gjøres Brug af den Slags Frihed, han bør vide, om det er paa Grund af forskjellige religiøse Retninger, at Endeel af en Menighed hellere søger en Præst end en anden, eller om det skeer, fordi den Vedkommende, der forbigaaes af Folk i hans Menighed, turde være mindre dygtig, røgte sit Embede mindre ansvarligt. Under enhver Omstændighed finder jeg, at Biskoppen er en naturlig Mellemmand ved Benyttelsen af slige Friheder, og dersom der maatte blive taget Hensyn til denne min Betingelse, saa skal jeg, trods alle Betænkneligheder, dog føle mig opfordret til at stemme for Lovforslaget.

Modtwitt: Jeg skal meget takke de ærede Medlemmer, der have indbragt dette Lovforslag, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det høie Thing, af hvilket jeg saameget mere tør forvente, at det vil blive modtaget med Velvillie, som det allerede eengang er bleven vel modtaget her, og jeg ikke kan indsee Andet, end at kun ved en saadan Lov vil Loven af 4de April 1855 om Sognebaandets Løsning kunne blive rigtig indført i Livet. Jeg troer ogsaa, at det maa kunne vente Bifald fra Geistlighedens Side, og jeg skal støtte dette paa en Kjendsgjerning. Uden nærmere at indlade